

Venstre er medforslagsstiller på det her forslag: Hvad havde man forestillet sig med, at kommunerne kan anvise til en medejerbolig? Vil man nu til at anvise boliger til folk, der har 200.000 kr. på lommen?

Og så vil jeg også spørge: Hvad er guleroden ved at overtage en medejerbolig? Ét er første gang, når den skal bygges, at man måske får en rålejlighed, man kan indrette, men næste gang er den indrettet. Ministeren var selv inde på det. Hvad er guleroden, hvad er det attraktive i at købe en medejerandel, når der er bygget?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jamen anvisningsretten gælder jo de lejligheder, der ikke er omfattet af medejerskab. Det turde være temmelig indlysende.

Og hvem der kunne være fristet af denne mulighed: Det er jo mennesker, som ønsker at knytte en opsparing til deres boligform. Det kan være attraktivt.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Nu nåede jeg ikke lige at slå det op, men jeg er ret overbevist om, at der står i forslaget, at kommunerne også skal kunne anvise til medejerboliger. Og jeg er bare lidt nysgerrig efter at høre, hvordan man havde forestillet sig det. Hvem er det, man forestiller sig man kan anvise til en medejerbolig?

Første næstformand (Svend Auken):

Så fortsætter vi, og så er det hr. Keld Albrechtsen.

Kl. 16.15

Keld Albrechtsen (EL):

Regeringen har i sin boligpolitik lagt overordentlig ideologisk ud fra starten. Man har givet det klare signal, at det, man satses på, er ejerboligen og ejergenet; hele den tankegang, der naturligvis gennemsyrrer V's og K's programgrundlag, spørgsmålet om den private ejendomsret som vejen til menneskelig salighed.

Det er klart, at den opfattelse har regeringspartierne. Det er kun ærgerligt, at den privatiseringsfilosofi nu skal slippes løs på de bedste dele af det danske boligmarked.

Vi har set, hvordan Margaret Thatcher i England gennemprøvede den samme ideologi under britiske forhold. Det medførte et meget, meget stort tab af kommunale boliger i England. De

var ikke organiserede helt på samme måde som vores almene boliger, men primært i direkte kommunal ejendomsform på forskellig vis.

Hendes boligpolitik medførte over en årrække et meget stort tab af lejligheder. Det var vist i øvrigt en af årsagerne til, at man fik et delvist selvstyre i Skotland, fordi skotterne naturligvis ikke brød sig om, at de store boligkvarterer i Glasgow osv. skulle udsættes for den behandling. Nu er turen altså kommet til Danmark, ligesom også på jernbanelområdet, hvor man i England har afprøvet den liberaliseringsmodel med det resultat, at togene nærmest kører baglæns i England i dag.

Det er den filosofi, som ligger til grund for regeringens boligpolitik.

Hvis vi så ser på de konkrete konsekvenser, hvad bliver de så? Man vil altså indskrænke det område, hvor man ved at stå på en venteliste kan få en bolig i det almene byggeri. Det vil man indskrænke ved at begynde at sælge ud af lejlighederne. År for år vil der altså forsvinde boliger, som står til rådighed for de mennesker i vores samfund, som ikke har råd til selv at købe på ejendomsmarkedet.

Man kan heller ikke få anvist en bolig i det private udlejningsbyggeri. Her er der heller ingen anvisningsret for kommunerne. Man vil ikke være med til at pålægge f.eks. pensionskasserne en anvisningsret. Det vil altså sige, at den samlede mængde af muligheder for mennesker, der ikke kan eller vil købe en ejerbolig, vil indskrænkes år for år.

Det vil derfor gå, ligesom det gik i Margaret Thatchers England, at slutpunktet bliver denne situation med en bolignød, der efterhånden går over i hjemløshed.

Jeg lagde mærke til, at statsministeren i sin åbningstale var inde på, at man skulle beskytte de svageste i samfundet. Jeg tror endda, han direkte nævnte de hjemløse. Men nu har man altså tilrettelagt en politik, der med usvigelig sikkerhed over en årrække vil medføre, at vi her i Danmark får et voksende problem med hjemløshed. Det giver jo sig selv, når man fjerner de boliger, som står til rådighed for dem, som ikke har mulighed for selv at købe en bolig. Mere indviklet er matematikken i det samlede kompleks af borgerlige forslag ikke.

Så siger man, at der er nogle, der får en fordel, nemlig dem, som bliver ejere. Dem vil man gerne tilgodese. Der vil jeg så stille det spørgsmål: Hvad er det for en fordel? For hvis man nu ser på mig og mine naboer derhjemme i Holm-